EVRİMİN FOSİLLERE YENİLİŞİ

HARUN YAHYA

Birinci Baskı: Ocak 2006
İkinci Baskı: Şubat 2006
Üçüncü Baskı: Mart 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist

felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da, ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir; yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Bir bitki ya da hayvanın eski jeolojik çağlardan bu yana yerkabuğunda korunmuş olan kalıntılarına ya da izlerine fosil denir. Yeryüzünün her tarafından derlenmiş olan fosiller, yaşamın başlangıcından bu yana yeryüzünde yaşamış canlılar hakkında bilgi veren en önemli kaynaktır.

Hava ile teması ani bir şekilde kesilen canlıların iskeletleri, bozulmadan günümüze kadar ulaşır. Fosillerin araştırılması, soyu tükenmiş hayvanlar ve bitkiler konusunda bilgilenmemizi sağlar. Bu bilgiler hangi zaman dilimlerinde hangi canlıların yaşadıkları hakkında da bilgi verir.

Yüzlerce milyon yıllık fosil örnekleri, evrimciler için, kendi teorilerine uygun şekilde kullanabilecekleri birer malzemedir. Evrimciler bir fosili alır, bunu günümüz canlılarından biriyle ilişkilendirir ve bu fosilin söz konusu canlının atası olduğunu iddia ederler. Bunun üzerine oldukça ilginç ve detaylı senaryolar kurarlar. Söz konusu fosil bir balıksa, sözde bu fosilin "sadece birkaç kemiğinden" ilkel bazı özelliklere, yeni gelişmekte olan organlara, dönüşüm geçiren ara geçiş uzuvlarına sahip olduğunu iddia ederler. Bu canlı üzerine kitaplar yazar, konferanslar düzenler, bunu "yıllarca" aradıkları ara geçiş fosili olarak sergileyip dururlar.

Ta ki, bu fosilin canlı bir örneği karşılarına çıkıncaya kadar!

Bir canlının milyonlarca yıl önce yaşadığı bilinen halinin günümüzde bilim adamlarının karşısına canlı olarak çıkması, evrimcilerin ürettiği tüm masalları altüst eder. Bu durum, evrimcilerin iddialarına göre milyonlarca yıl boyunca evrim geçirmiş olması gereken canlının, her nasılsa, bu hayali evrim sürecine hiç maruz kalmadığını gösterir. Dahası, evrime göre, tamamen ilkel canlıların yaşamış olması gereken bir dönemde, son derece kompleks özellikleriyle, tam olarak gelişmiş ve tümüyle o canlıya has yapılara sahip varlıkların bulunduğunu kanıtlar. Evrimcilerin "ilkel" zannettikleri canlı, hiç de ilkel değildir. Yani "tek hücreliden dönüşüm", "ara geçiş formu" ve "ilkel canlı" iddialarının geçersizliği, aldatıcılığı anlaşılmıştır. Özetle, "aşamalı evrim süreci"nin bir hikayeden ibaret olduğu, önemli bir delil ile bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bu örnekle sergilenen tek bir gerçek vardır. Canlılar, evrim teorisinin hayali süreçleriyle oluşmamış, bir anda yaratılmışlardır. Yaratılış gerçeği, canlıların geçmişten kalan kusursuz izleri ile bir kez daha sergilenmiştir. Günümüzde tüm mükemmel özellikleriyle Allah'ın üstün sanatının tecellilerini oluşturan canlılar, günümüzden yüz milyonlarca yıl önce de aynı ihtişam ve mükemmelliğe sahiptirler. Yaratılış gerçeği, evrimcilerin hiç beklemedikleri şekilde, tüm evrimci spekülasyonları ve iddiaları ortadan kaldırarak, en mükemmel haliyle gözler önüne serilmiştir.

"Yaşayan fosiller", yeryüzündeki canlıların tümünün yoktan yaratıldıklarının, her birinin Allah'ın eşsiz birer mucizesi olarak kompleks ve üstün özelliklere sahip olduklarının bir delilidir. Bunun anlamı, milyonlarca yıl önce evrimcilerin iddia ettikleri

hayali gelişim sürecinin yaşanmadığıdır. Hayali ara geçiş örnekleri, hayali senaryolarıyla beraber yok olup gitmektedir.

FOSİL KAYITLARINA GÖRE TÜRLERİN KÖKENİ: YARATILIŞ

Evrim teorisinin iddiasına göre, yeryüzündeki canlı türleri ortak bir atadan, küçük değişiklikler sonucunda türemişlerdir. Diğer bir deyişle, teoriye göre, canlı türleri birbirinden kesin farklılıklarla ayrılmamakta, süreklilik göstermektedir. Ancak, doğada yapılan gözlemler, ortada iddia edildiği gibi bir süreklilik olmadığını göstermiştir. Canlılar dünyasında görülen, birbirinden belirgin değişikliklerle ayrılan, farklı kategorilerdir. Omurgalı paleontolojisinde uzman olan evrimci Robert Carroll, bunu *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution (Omurgalı Evriminin Örnekleri ve Süreçleri)* adlı kitabında şöyle itiraf eder:

Bugün dünya üzerinde neredeyse kavranamayacak kadar çok sayıda tür yaşıyor olmasına rağmen, bunlar birbirinden güçlükle ayırt edilebilen ara formlardan oluşan sürekli bir dağılım oluşturmazlar. Bunun yerine, türlerin neredeyse tamamı, birbirinden belirgin şekilde farklı temel gruplara aittirler.1

Evrim, tarihte yaşandığı iddia edilen bir süreçtir ve bizlere canlılığın tarihi hakkında bilgi verecek yegane bilimsel kaynak da fosil bulgularıdır. P. Grassé, bu konuda şunları söyler:

Doğa bilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar… Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir.2

Fosil kayıtlarının bu konuda bize ışık tutabilmesi için de, evrim teorisinin öngörüleri ile fosil bulgularını birbirleriyle karşılaştırmamız gerekir.

Evrim teorisine göre sözde bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre, bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini hala taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Geçmişte yaşamış olduklarına inanılan bu teorik canlılara "ara geçiş formu" adı verilir.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa, bunların sayılarının ve türlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Çünkü bu ara geçiş formlarının sayısının bugün bildiğimiz hayvan türlerinden bile fazla olması ve dünyanın dört bir yanının fosilleşmiş ara geçiş formu kalıntılarıyla dolu olması lazımdır. Bu gerçek, Darwin

tarafından da kabul edilmiştir ve Darwin, *Türlerin Kökeni* isimli kitabında bunu şöyle açıklamıştır:

"Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş türleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.3

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu da görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "*Difficulties on Theory*" (Teorinin Zorlukları) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.4

Darwin'in, bu büyük açmaz karşısında öne sürdüğü tek açıklama ise, o dönemdeki fosil kayıtlarının yetersiz olduğuydu. Darwin, fosil kayıtları detaylı olarak incelendiğinde, kayıp ara formların mutlaka bulunacağını iddia etmişti.

Fosil Kayıtlarının Yeterliliği

Acaba ara form fosillerinin yokluğu karşısında, Darwin'in 140 yıl önce savunduğu "ara formlar şimdi yok, ama yeni araştırmalarla bulunabilir" iddiası hala geçerli midir? Bir başka deyişle, yapılan tüm fosil araştırmalarının sonucuna bakarak, ara formların gerçekte hiçbir zaman yaşamadıklarının kabul edilmesi mi gerekir, yoksa yeni araştırmaların sonuçları mı beklenmelidir?

Bu soruya verilecek cevabı, elbette elimizdeki fosil kayıtlarının zenginliği belirler. Paleontolojik verilere baktığımızda ise, fosil kayıtlarının olağanüstü derecede zengin olduğunu görürüz. Dünyanın farklı bölgelerinden elde edilmiş milyarlarca fosil örneği vardır.5 Bu fosillere bakılarak, 250 bin farklı canlı türü tanımlanmıştır ve bunlar, şu anda yaşamakta olan yaklaşık 1.5 milyon türe olağanüstü derecede benzerdir.6 (Yaşamakta olan bu 1.5 milyon türün 1 milyon kadarı böceklere aittir.) Ancak bulunan sayısız fosil örneği arasında hiçbir hayali ara-geçiş formu fosili bulunamamıştır. Zengin fosil kayıtlarına rağmen bulunamayan ara formların, yeni kazılarla bulunması ise mümkün gözükmemektedir.

Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, bu gerçeği yıllar önce şu şekilde kabul etmiştir:

Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkânsız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir.7

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi Müdürü ünlü paleontolog Niles Eldredge ise, Darwin'in "fosil kayıtları yetersiz, ara formları o yüzden bulamıyoruz" iddiasının geçerli olmadığını şöyle açıklamaktadır:

Tüm deliller, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucun doğru olduğunu göstermektedir: (Fosil kayıtlarında) gördüğümüz boşluklar, hayatın tarihindeki gerçek olayları yansıtmaktadır, bunlar yetersiz bir fosil birikiminin sonucu değildir.8

Robert Wesson ise, 1991'de yayınlanan *Beyond Natural Selection* adlı kitabında "fosil kayıtlarındaki boşlukların gerçek ve olgusal" olduklarını şöyle açıklamaktadır:

Ne var ki, fosil kayıtlarındaki boşluklar gerçektir. Herhangi bir (evrimsel) soy oluşumunu gösterecek kayıtların yokluğu, son derece olgusaldır. **Türler** genellikle **çok uzun zaman dilimleri boyunca sabit kalırlar. Türler ve özellikle cinsler hiçbir zaman yeni bir türe ya da cinse doğru evrim göstermezler. Bunun yerine, bir tür ya da** cinsin bir diğeriyle yer değiştirdiği gözlenir. Değişim ise çoğunlukla anidir.9

Bu durum, evrim teorisinin 140 yıldır öne sürdüğü "ara form fosilleri bulunmuş değil, ama ileride bulunabilir" argümanının artık geçerli olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtları canlılığın kökenini anlamak için yeterince zengindir ve bu gerçek karşımıza somut bir tablo çıkarmaktadır: Farklı canlı türleri, aralarında hayali evrimsel "geçiş formları" olmadan, yeryüzünde bir anda ve farklı yapılarıyla, ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır.

Fosil Kayıtlarının Gösterdiği Gerçek

Peki on yıllardır toplumların bilinçaltlarına yerleşen "evrim-paleontoloji" ilişkisi nereden kaynaklanmaktadır? Neden çoğu insan, fosil kayıtlarından söz edildiğinde, bu kayıtlar ile Darwin'in teorisi arasında olumlu bir bağlantı olduğu izlenimine kapılmaktadır? Bu soruların cevabı, ünlü bilim dergisi *Science*'daki bir makalede şöyle açıklanır:

Evrimsel biyoloji ve paleontoloji alanlarının dışında kalan çok sayıda iyi eğitimli bilim adamı, ne yazık ki, **fosil kayıtlarının Darwinizm'e çok uygun olduğu gibi yanlış bir fikre kapılmıştır.** Bu büyük olasılıkla, ikincil kaynaklardaki olağanüstü basitleştirmeden kaynaklanmaktadır; alt seviye ders kitapları, yarı-popüler makaleler vs... Öte yandan büyük olasılıkla biraz taraflı düşünce de devreye girmektedir. Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. **Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir**

bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.10

N. Eldredge ve Ian Tattersall ise bu konuda şu önemli yorumu yaparlar:

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in *Türlerin Kökeni*'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise, gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, **fosil kayıtlarının, Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir.**

Türlerin şaşırtıcı bir biçimde sabit oldukları ve uzun zaman dilimleri boyunca hep statik kaldıkları yönündeki gözlem, "kral çıplak" hikayesindeki tüm özellikleri barındırmaktadır: Herkes bunu görmüş, ama görmezlikten gelmeyi tercih etmiştir. Darwin'in öngördüğü tabloyu ısrarla reddeden hırçın bir fosil kaydı ile karşı karşıya kalan paleontologlar, bu gerçeğe açıkça yüz çevirmişlerdir.11

FOSİL KAYITLARINDAKİ DURAĞANLIK: "STASİS"

Doğa tarihini incelediğimizde karşımıza, "farklı anatomik yapılara evrimleşen" değil, yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden kalan canlılar çıkmaktadır. Fosil kayıtlarındaki bu "değişmezlik", bilim adamları tarafından "stasis" (durağanlık) olarak tanımlanmıştır. Yaşayan fosiller ve günümüzde varlığını korumayan ama dünya tarihinin birbirinden farklı dönemlerinde fosil bırakmış olan canlılar, fosil kayıtlarındaki durağanlığın somut delilleridirler. Ve fosil kayıtlarındaki söz konusu durağanlık, aşamalı bir evrim sürecinin yaşanmadığını gösterir. Stephen Jay Gould, *Natural History* dergisindeki yazısında fosil kayıtlarının evrim teorisi ile olan tutarsızlığını şu şekilde ifade etmiştir:

Çoğu fosil türünün tarihi, kademeli gelişim ile tutarsız olan iki özellik gösterir: **1. Stasis.** Çoğu tür dünya üstünde geçirdikleri süre boyunca hiçbir yönlü değişim göstermemektedir. Fosil kayıtlarından kayboldukları sırada nasıl görünüyorlarsa ortaya çıktıklarında da aynı görünümdedirler; morfolojik değişim çoğunlukla sınırlıdır ve yönlü değildir. **2. Birden ortaya çıkış.** Herhangi bir yerel bölgede, bir tür, atalarının sabit dönüşümü neticesinde kademeli olarak ortaya çıkmamaktadır; birden ve 'tam gelişmiş' olarak ortaya çıkmaktadır.13

Eğer bir canlı, milyonlarca yıl önceki tüm özellikleri ile günümüzde kusursuz şekilde varlığını sürdürüyorsa ve hiçbir değişim geçirmediyse, bu durum Darwin'in öngürdüğü aşamalı evrim modelini tamamen ortadan kaldıracak kadar güçlü bir kanıttır. Öyle ki, yeryüzünde bunu kanıtlayacak tek bir örnek değil, milyonlarca örnek bulunmaktadır. Canlılar, milyonlarca yıl hatta kimi zaman yüz milyonlarca yıl önce var oldukları hallerinden hiçbir farklılık göstermemektedirler. Bu durum, Niles Eldredge'in açıkça ifade ettiği gibi, paleontologların, hala savunulmakta olan evrim fikrinden artık "kaçınmalarına" sebep olmaktadır:

Paleontologların evrimden bu kadar uzun süre kaçınmış olmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Evrim asla gerçekleşmemiş gibi görünmektedir. Kayalıklarda dikkatle ve sabırla yürütülen toplama çalışmaları zigzaglar, küçük salınımlar, ve çok nadiren milyonlarca yıl boyunca görülen değişimlerin küçük birikintilerini ortaya çıkarmaktadır – ki bunlar evrimsel tarihte yaşanmış olan tüm o müthiş değişimi açıklayamayacak kadar yavaş bir hızdadır.14

Fosil kayıtlarındaki durağanlık, gerçekten de evrim savunucuları için en büyük problemi teşkil eder. Çünkü evrimciler, hayali evrim süreci için gereken kanıtları fosil kayıtlarında ararlar. Ancak fosil kayıtları, beklenen ara geçiş formları örneklerini vermemekte, dahası, yüz milyonlarca yıl içinde değişim geçirdiği iddia edilen bir canlının hiçbir evrim geçirmediğini gözler önüne sermektedir. Canlı formları, milyonlarca yıl önceki halleri ile aynıdırlar ve Darwin'in öngördüğü aşama aşama

değişimi geçirmemişlerdir. Niles Eldredge, evrimci paleontologların uzun süre ihmal ettikleri durağanlık gerçeğinin, Darwin'in aşamalı evrim iddiasını çürüttüğünü şu şekilde izah etmektedir:

Fakat durağanlık, hayatın tarihinin evrimsel biyolojide gözardı edilmemesi gereken bir özelliği olarak terk edildi, ve Gould ile birlikte böyle bir durağanlığın, hayatın tarihinin yüzleşilmesi gereken gerçek bir yönü olduğu, ve aslında evrimin temel fikrinin kendisine yönelik hiçbir esas tehdit teşkil etmediğini gösterene kadar da gözardı edilmeye devam etti. Çünkü bu Darwin'in sorunuydu: Darwin, evrim fikrinin inandırıcılığını sağlamak için türlerin sabitliğine dair eski doktrini yıkmak zorunda olduğunu düşünüyordu. Darwin'e göre stasis, aksi bir uygunsuzluktu.15

Darwin'in aşamalı evrim iddiasının geçersizliğini görerek, buna karşı Stephen J. Gould ile birlikte "sıçramalı evrim" iddiasını ortaya atan Niles Eldredge'in yukarıdaki ifadeleri, durağanlığın Darwin'e problem oluşturması konusunda oldukça doğruydu. Fakat Eldredge'in de açıkça ihmal ettiği ve görmezden geldiği nokta, fosil kayıtlarında açıkça görülen durağanlığın, sıçramalı evrim için de büyük bir sorun oluşturduğuydu.

Sıçramalı evrim (Punctuated Equilibrium – Kesintiye Uğramış Denge) modelini öne süren paleontologlar, fosil kayıtlarındaki durağanlığın bir "sorun" olduğunu kabul etmiş ama evrim fikrinden vazgeçmeyi imkansız gördükleri için canlıların küçük değişikliklerle değil, ani ve büyük değişikliklerle oluştuğunu öne sürmüşlerdi. Bu iddiaya göre evrimsel değişiklikler, çok kısa zaman aralıklarında ve çok dar popülasyonlar içinde gerçekleşmekteydi. Bu vakte kadar canlı popülasyonu hiçbir değişim göstermiyor ve bir tür denge durumunda kalıyordu. Popülasyon çok dar olduğu için büyük mutasyonlar sözde çok kısa sürede doğal seleksiyon mekanizması vasıtasıyla seçiliyor ve böylece ve her nasılsa yeni bir türün oluşumu sağlanıyordu.

Sıçramalı evrim modelinin, mikrobiyoloji ve genetik bilimleri tarafından çok fazla delil ile yalanlanmış olduğu bugün bilinen bir gerçektir. (Detaylı bilgi için bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni*, Harun Yahya) Ayrıca fosil kayıtlarındaki durağanlığa ve dolayısıyla ara form yokluğuna açıklama getirmek için öne sürülen sıçramalı evrimin "dar popülasyonlar" iddiası da yine hiçbir bilimsel dayanağa sahip değildir. Yeni bir tür oluşumunun, sayıca son derece az hayvanı ve bitkiyi barındıran topluluklarda gerçekleştiğini iddia eden sıçramalı evrim, dar popülasyonların genetik yönden evrim teorisi için avantajlı değil, dezavantajlı olduğunun açıkça ortaya çıkmasıyla büyük bir darbe almıştır. Dar popülasyonlar, yeni bir tür oluşumuna yol açacak şekilde gelişmek bir yana, ciddi genetik bozukluklar ortaya çıkarmaktadır. Bunun nedeni, dar popülasyonlarda, bireylerin sürekli dar bir genetik havuz içinde çiftleşmeleridir. Bu yüzden normalde "heterozigot" olan bireyler giderek "homozigot" haline gelmektedir. Bunun sonucunda da, normalde çekinik (resesif) olan bozuk genler, baskın (dominant) hale gelmekte ve böylece popülasyonda giderek daha fazla genetik bozukluk ve hastalık ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla fosil kayıtlarındaki ara form eksikliği, dar

popülasyonlarda gerçekleşen bir evrimin sonucu değildir. Tüm bu bilimsel olanaksızlıkların yanısıra, sıçramalı evrim taraftarlarının, küçük popülasyonlarda meydana gelen değişikliklerin izinin, fosil kayıtlarında neden bulunamadığı sorusuna verebilecek bir cevapları yoktur.

Bu açık gerçek gösterir ki, hem Darwin'in ortaya attığı aşamalı evrim modeli, hem de onun sunduğu geçersizlikleri örtbas edebilmek için öne sürülen sıçramalı evrim modeli, fosil kayıtlarındaki durağanlığı, canlı formlarının ani ortaya çıkışlarını ve ara form yokluğunu açıklayamamaktadır. Bu durum, her ne teori öne sürülürse sürülsün, canlıların evrim geçirdiğine dair her türlü iddianın başarısızlıkla sonuçlanacağını, bilimsel olarak çöküşe uğramaya mahkum olacağını tüm açıklığıyla göstermektedir. Çünkü canlılar evrimleşmemişlerdir; Allah tüm canlıları kusursuz halleri ile yoktan var etmiştir. Dolayısıyla canlıların evrimleştiğini savunan her iddia, yok olmaya mahkumdur.

Sıçramalı evrim teorisinin fikir babası Stephen J. Gould, Hobart & William Smith College'de verdiği bir konferansta bu gerçeği tüm açıklığıyla şu şekilde itiraf eder:

Her paleontolog çoğu türlerin değişmediğini bilir. Bu sıkıntı vericidir… korkunç bir sıkıntıya neden olur… [Canlılar] biraz daha büyük veya yamru-yumru olabilirler fakat aynı tür olarak kalmaya devam ederler ve bunun nedeni kusurluluk veya boşluklar değil, durağanlıktır. Fakat bu olağanüstü durağanlık genellikle bir veri olarak görmezlikten gelinmiştir. Eğer değişmiyorlarsa, söz konusu olan evrim değildir; o halde bundan söz etmezsiniz.16

Çevrenin "Etkisizliği"

Yaşayan fosiller, günümüzdeki örnekleriyle geçmişten kalan fosil örnekleri arasında farklılık bulunmayan, dolayısıyla türlerin milyonlarca yıl boyunca hiçbir evrim geçirmediği gerçeğine ayna tutan kanıtlardır. Bu yönleriyle evrim teorisine ağır bir darbe oluşturmaktadırlar. Bilindiği gibi evrim teorisi, ancak değişen çevre şartlarına uyum sağlayabilen canlıların hayatta kalacağını, hayali bir takım rastlantısal değişimlerin etkisiyle canlıların bu süreçte başka canlılara evrimleşeceğini iddia etmektedir. Yaşayan fosiller ise, teorinin, türlerin zaman içinde değişen şartlara göre değişim geçireceği iddiasının asılsız bir hikayeden ibaret olduğunu ortaya koymaktadır. Tarihte yüz milyonlarca yıl geriye uzanan, çok eski yaşayan fosil örnekleri mevcuttur. Yaklaşık dört yüz milyon yıllık olduğu halde hiçbir değişim izi ortaya koymayan köpek balığı ve evrimcilerin soyu tükenmiş bir ara-geçiş canlısı olarak ortaya attıkları ama günümüzde halen yaşayan bir dip balığı olduğu anlaşılan *Cœlacanth* gibi canlıların fosilleri, evrim teorisinin değişim senaryosunu yalanlayan çok çarpıcı bir tablo çizmektedir.

Focus dergisi de evrimci bir yayın olmasına karşın, *Cœlacanth*'ın konu edildiği Nisan 2003 tarihli sayısında, bu balık gibi milyonlarca yıldır değişmeyen canlılardan şöyle söz etmiştir:

Cœlacanth gibi büyük bir canlının, bunca yıl bilim dünyasının bilgisinden uzak yaşadıktan sonra bulunması, çok fazla ilgiyi üstüne çekmesine yol açtı. Oysa, *Cœlacanth* gibi milyonlarca yıl öncesinden kalan fosilleriyle tıpa tıp benzerlik içindeki organizmaların sayısı oldukça fazla. Örneğin, bir kabuklu türü olan Neopilina, 500 milyon yıldan beri, akrep, 430 milyon yıldan beri; zırhlı ve kılıç kuyruklu bir hayvan olan deniz canlısı Limulus, 225 milyon yıldan beri; yalnızca Yeni Zelanda'da yaşayan bir tür sürüngen olan Tuatara da, yaklaşık 230 milyon yıldan beri değişmedi. Eklembacaklıların birçok takımı, timsahlar, deniz kaplumbağaları ve birçok bitki türü de uzayıp giden listenin bir parçası.17

Focus dergisi, hamam böceği ve archaebakterilerden örnek vererek, bu fosillerin evrim teorisine vurduğu darbeyi ise açıkça itiraf etmektedir:

Evrim çizgisinden bakıldığında, bu tip organizmaların mutasyona uğrama olasılığı, diğerlerine göre çok daha yüksek. Çünkü, her yeni nesil, DNA'nın kopyalanması demek. Milyonlarca yıl süresince kopyalama işleminin kaç kez yapıldığını düşününce, ortaya çok ilginç bir tablo çıkıyor. Teoride, değişen çevre koşulları, düşman türler, türler arası rekabet gibi çeşitli baskı unsurlarının doğal seçime neden olması, mutasyona uğramış avantajlı türlerin seçilmesi ve bu türlerin, bu kadar uzun zaman içinde çok fazla değişikliğe uğraması gerekiyordu. AMA GERÇEKLER BÖYLE DEĞİL. Sözgelimi, hamamböceklerini ele alalım. Çok hızlı ürüyorlar, ömürleri de kısa, ama yaklaşık 250 milyon yıldan beri aynılar. Daha çarpıcı bir örnek ise archaebakteriler. Tam 3.5 milyar yıl önce, Dünya henüz çok sıcakken ortaya çıktılar, günümüzde de Yellowstone Milli Parkı'ndaki kaynar sularda yaşamaya devam ediyorlar.18

Evrim teorisi, türlerin doğa tarihi hakkında yazılan, ancak bu alanda elde edilen bilimsel bulgularla kesin olarak yalanlanan hayali bir hikayeden ibarettir. Yaşayan fosiller, çevrenin canlılar üzerindeki etkisinin "evrim" değil, tam aksine "evrimsizlik" olduğunu göstermektedirler. Türler günümüzdeki beden yapılarına tesadüfi bir değişim sürecinden geçerek ulaşmamışlardır. Hepsi Yüce Allah tarafından kusursuzca var edilmişlerdir ve yeryüzündeki varlıkları boyunca hep yaratıldıkları şekilde yaşamışlardır.

YAŞAYAN FOSİLLERDEN ÖRNEKLER

Jeolojik dönemlere ait örneklerinin fosil katmanlarında bulunduğu, yaşayan örneklerinin de günümüzde ele geçtiği canlılara "yaşayan fosiller" adı veriyoruz. Bu canlılar, milyonlarca yıllık örneklerinden hiçbir fark ortaya koymamakta, fosil formlarının canlı örneklerini oluşturmaktadırlar. Bunların kuşkusuz en önemli örneği, evrimcilerin yıllarca en önemli sözde ara geçiş canlısı olarak tanıtıp üzerinde sayısız spekülasyon yaptıkları *Cœlacanth*'dır.

Sahte Ara Geçiş Örneği: Cœlacanth

Güney Afrika kıyılarında, 1938 kışında, The Nerina adı verilen bir balıkçı teknesi, Hint Okyanusu'nda Chalumna nehrine yakın bir yerlerde 70 milyon yıl önce soyunun tükenmiş olduğu düşünülen bir balık yakaladı. Bu balık, dinozorlarla aynı zamanda yetişip büyümüş olan *Cœlacanth* idi...19

Oxford Üniversitesi, Doğal Bilimler Akademisi başkanı evrimci Keith S. Thomson'un bu sözleri, bir evrim efsanesinin nasıl yok olduğunun açık bir ifadesidir. Çünkü *Cœlacanth*'ın canlı bir örneğinin yakalanması, evrimin en büyük sahte dayanaklarından birini ortadan kaldırmıştır.

Fosil kayıtlarına göre 410 milyon yıl öncesine (Devonian Dönemi) dayanan *Cœlacanth*, evrimciler tarafından, balıklar ile amfibiyenler arasında yer alan çok güçlü bir ara form delili sayılıyordu. 70 milyon yıl önce (Kretase Dönemi) fosil kayıtlarından gizemli bir şekilde silinmiş ve o dönemde soyunun tükendiğine inanılmıştı.20 Evrimci biyologlar, bu canlının fosillerinden yola çıkarak, canlının vücudunda tam olarak işlev görmeyen, yani evrimcilerin tabiriyle "ilkel" bir akciğer bulunduğunu ileri sürmüşlerdi. *Cœlacanth* üzerindeki spekülasyonlar o kadar yaygınlaştırıldı ki, bu canlı, pek çok bilimsel kaynağa en önemli evrim delili olarak girdi ve hatta bu canlının denizden karaya çıkarken çizilmiş resimleri bilimsel kaynaklarda büyük bir hızla yayınlanmaya başladı. Elbette bütün bu varsayımların, sahte çizimlerin, sahte iddiaların dayanağı, bu canlının soyu tükenmiş olmasına dair kesin inançtı.

Fakat durum farklıydı. İlki 1938 yılında Güney Afrika'da, ikincisi 1952 yılında Madagaskar'ın Kuzeybatısındaki Comores adalarında ve diğeri ise 1998 yılında Endonezya Sulawesi'de olmak üzere *Cœlacanth*, 200'den fazla kere günümüz okyanuslarında yakalandı. Ele geçirilen ilk *Cœlacanth* karşısında şaşkınlığını açıkça ifade etmekten kendini alamayan evrimci paleontolog J. L. B. Smith, "Yolda dinozora rastlasaydım, daha çok şaşırmazdım," diyordu.21

Cœlacanth'ın canlı örneklerinin bulunmasıyla bu canlı hakkındaki iddiaların bir aldatmacadan başka bir şey olmadığı da ortaya çıkmış oldu. Evrimci araştırmacıların

ilkel akciğer olduğunu öne sürdükleri yapı, balığın vücudunda bulunan bir yağ kesesinden başka bir şey değildi. Ayrıca evrimciler bu canlıyı hep sığ sularda yaşayan ve sudan çıkmaya hazırlanan bir sürüngen adayı olarak tanıtmışlardı. Oysa *Cœlacanth*'ın gerçekte okyanusun en derin sularında yaşayan ve 180 m derinliğin üzerine hemen hiç çıkmayan bir dip balığı olduğu anlaşıldı.22

1987 yılında Alman doğabilimci Hans Fricke'nin yaptığı araştırmalar da bu sonuçları doğruladı. Fricke, Grand Comoro adalarında *Cœlacanth*'ları gözlemlemiş ve fotoğraflandırmıştı. Bu canlıların, öne, arkaya, hatta baş aşağı yüzdüklerini görmüş ama hiçbir şekilde deniz dibinde yüzgeçleriyle hareket etme gibi "yürümeyi" andıracak bir hareket şekli göstermediklerini tespit etmiştir.23

Cœlacanth'ın bir yaşayan fosil örneği olması, evrimcilerin sudan karaya çıkış gibi hayali bir senaryo için gururla sunup sergiledikleri tek sözde delili de ortadan kaldırıyordu. 1938 yılında günümüz denizlerinde karşılaşılan bu canlı, öylesine önemli bir balıktı ki, evrimcilerin çok uzun zamandır anlamazlıktan geldikleri "sudan karaya geçiş sahtekarlığını" bir anda ortaya çıkarmıştı. Evrimciler, bu canlı gerçek karşısında kimseyi suçlayamadılar, kimseyi "bunun aksi oldu" diye iknaya kalkışmadılar. *Cœlacanth* ve onun sudan karaya çıkış hikayesi ile ilgili hiçbir yeni iddia ortaya atamadılar. Fosil kayıtlarındaki durağanlık, evrimi, en büyük dayanaklarından bir tanesini ortadan kaldırarak yıkmıştı.

Politik bilim profesörü Robert G. Wesson, bu gerçeği şu sözlerle açıklamıştı:

Soyunun tükenmiş olduğu sanılan ama 1938 yılında tekrar keşfedilen sağlıklı yüzgeçlere sahip *Cœlacanth*, yaklaşık 450 milyon yıldır durağan durumdadır… Bu neredeyse zamansız türler, tüm canlılarda söz konusu olan protein değişikliklerinden muaf değildirler. Ve bunlar adaptasyon eksikliği olmadan çeşitli şekillerde çeşitlenmiş olmalıdırlar. Ama bunların örnekleri her nasılsa adeta donmuştur... Geleneksel evrim teorisinin görüşüne göre, uzun süreli durağanlığın açıklanması zordur. Türler yeni şartlara ve fırsatlara adapte oldukları için hızlı evrim daha kapsamlı olmalıdır. Ama milyonlarca yıl boyunca değişen koşullar altında değişmeden kalan türlerle bağdaşmamaktadır.24

Atnalı Yengeci

İlk fosil kayıtları 425 milyon yıl öncesine dayanan atnalı yengeci, günümüz sahillerinde aynı şekli ile varlığını sürdüren önemli bir yaşayan fosil örneğidir. Kumsalda rahat yürümesini sağlayan ve bir dümen gibi hareket eden kuyruğu, son derece kompleks birleşik yapıdaki iki gözü ve tüm diğer özel yapıları ile günümüzden 425 milyon yıl önce, bugünkü şekliyle varlığını sürdürmüştür.

Hamam Böceği

Hamam böceği, bugüne kadar yaşamış olan en eski kanatlı böcektir. Fosil formu bundan tam 350 milyon yıl önce Karbonifer Dönemi'nde ortaya çıkmıştır.25 Bu canlı, en

küçük bir harekete, hatta bir hava akımına karşı bile oldukça hassas olan çeşitli uzantılarıyla, mükemmel kanatlarıyla, nükleer radyasyona bile karşı koyabilecek dayanıklı yapısıyla, 350 milyon yıl önceki halinden farksızdır.26

Okapi

Evrim teorisinin en büyük sahte delillerinden birini çürüten, hatta evrim adına yapılmış önemli bir sahtekarlığı ortaya çıkaran yaşayan fosillerden biri de sayfanın altında resmi görülen Okapi'dir.

Bu canlının bulunan fosilleri Miocene devrine aitti. 1901 yılında ilk defa canlı olarak ele geçirilene kadar, Okapi'nin soyunun tükenmiş olduğu sanılıyordu. Ve bu nedenle de evrimciler tarafından alınıp tamamen sahte bir iddia olan atın evrimi senaryosuna bir ara geçiş canlısı olarak dahil edildi. Ancak Okapi'nin canlı örneğinin ele geçirilmesiyle, atın evrimi senaryosu da ortadan kalkmış oluyordu.

Memelilerin hayali kökeni konusunda "atın evrimi", uzun bir süre boyunca evrimcilerin baş tacı ettikleri bir konuydu. Çeşitli boy sırasına göre canlılar arka arkaya dizilmiş ve aralarındaki anatomik farklılıklar hiç dikkate bile alınmadan bunların atın evrimsel aşamaları olduğu öne sürülmüştü. Yıllar boyunca doğal tarih müzelerinde sergilenen bu seri, evrime bir delilmiş gibi ders kitaplarında bile anlatıldı. Ancak bugün pek çok evrimci, atın evrimi senaryosunun geçersizliğini açıkça kabul etmekte ve bunun tümüyle göz boyamaya dayanan bir sahtekarlık örneği olduğunu itiraf etmektedir.

Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ve kademeli evrim teorisinin sorunlarının ele alındığı bir toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger, atın evrimi senaryosunun, fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını ve atın kademeli evrimleşmesi gibi bir sürecin hiç yaşanmadığını şöyle anlatmıştır:

Yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış dört tırnaklı, tilki büyüklüğündeki canlılardan, bugünün daha büyük tek tırnaklı atına, bir dizi kademeli değişim olduğunu öne süren, ünlü atın evrimi örneğinin geçersiz olduğu, uzun zamandır bilinmektedir. Kademeli değişim yerine, her türün fosilleri bütünüyle farklı olarak ortaya çıkmakta, değişmeden kalmakta, sonra da soyu tükenmektedir. Ara formlar bilinmemektedir.27

Rensberger'in bulguları doğrudur, atın evrimi adı verilen bir sürecin yaşandığına dair hiçbir kanıt yoktur. At serisi iddiası, tamamen spekülatiftir, gerçeklere dayanmamaktadır ve bu canlıların aralarında anatomik ve fiziksel oldukça büyük farklar bulunmaktadır. Ancak Rensberger'in ihmal ettiği nokta, söz konusu canlıların tümünün soylarının tükenmiş olmadığıdır. 1901 yılında canlı örneği ile karşılaşılan Okapi, evrimcilerin ara geçiş formu olarak sergiledikleri bir canlının günümüzde halen yaşamakta olduğunu göstermiştir. At ile hiçbir ilgisi olmayan, daha çok zebraya benzeyen bu canlı, Miosen Dönemi'nde de (23 - 5.3 milyon yıl önce), şu anda sahip olduğu kompleks özelliklerle yaşamıştır.

Bir yaşayan fosil olan Okapi, evrimin en büyük iddialarından bir tanesini bir kez daha çürütmüştür. Her yönden tutarsızlıklarla dolu olan atın evrimi senaryosu, tamamen ortadan kalkmış, evrimin bir başka utancı olarak rafa kaldırılmıştır. Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Dr. Niles Eldredge, hala müzenin alt katında duran bu şema hakkında şunları söyler:

Hayatın doğası hakkında her biri birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye vardır. Bunun en ünlü örneğiyse, belki 50 yıl önce hazırlanmış olan ve hala alt katta duran atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından büyük bir gerçek gibi sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atan kişilerin yaptıkları tahminlerin, yalnızca spekülasyon olduklarını düşünüyorum.28

Diğer Yaşayan Fosiller

Gazetelerde sık sık, "20 milyon yıllık örümcek fosili bulundu", "35 milyon yıllık kertenkele fosili bulundu" gibi haberler dikkatinizi çekmiştir. Bu haberlerin her biri aslında evrim süreci gibi bir senaryonun hiçbir şekilde gerçekleşmediğinin açık birer delilidir. Yaşayan fosillere verilebilecek çok fazla örnek vardır. Üstelik bu örnekler, yüzlerce milyon yıl geriye kadar gitmektedir.

Timsah, 200 milyon yıl önce yaşamış olan bir canlıdır ve fosil kayıtları bunu doğrular.29 Ama günümüzde de varlığını sürdürmektedir. Ginko ağaçları, 125 milyon yıl önce de yaşamışlardır, günümüzde de canlı örnekleri bulunmuştur. Neopilina yumuşakçaları 500 milyon yıl, tuatara kertenkelesi 200 milyon yıl, hatta arkeabakteriler 3.5 milyar yıl önce yaşamış varlıklardır.30 Ve aynı mükemmel sistemleri ve kompleks yapılarıyla günümüzde de yaşamlarını sürdürmektedirler. Nautilus'lar bir grup yumuşakçadır ve 300 milyon yıl önceki denizlerde yaşamaktadırlar.31 Bu canlılar, günümüz denizlerinde de aynı şekilde varlıklarını sürdürmekte, aynı şekilde beslenip, aynı şekilde çoğalmaktadırlar.

Avustralya ve Afrika akciğerli balığı da 400 milyon yıl öncesinde varlığını sürdüren ve şu anda da yaşamakta olan bir yaşayan fosil örneğidir. Charles Darwin, bu balıkların günümüzdeki varlıkları hakkında şaşkınlığa düşmüş, *Türlerin Kökeni* kitabında söz konusu türleri bu nedenle "anormal formlar" olarak nitelendirmiş ve bunların "neredeyse yaşayan fosil olarak adlandırılabileceklerini" belirtmiştir.32

Değişmeden günümüzde varlıklarını milyonlarca yıl önceki halleriyle aynen devam ettiren canlılar bunlarla sınırlı değildir. Mersinbalığı, zargana, ıstakoz, kerevit ve Devonian dönemine ait köpek balıkları, yaşayan fosillere birer örnektirler. Uskumru, tatlı su levreği, ringa balığı, denizanası, süngerler, kurbağalar, arılar, karıncalar, kelebekler ve termitler, yine değişmeden kalan bu canlılara örnektirler. 230 milyon yıllık yusufçuk, 100 milyon yıl öncesine ait asker karıncalar, 150 milyon yıllık semender günümüzde de yaşamaktadır. Bu durum örümcek gibi araknidler ve kırkayak gibi

miriapodlarda da aynıdır.33 34 Son olarak kendi kanı ile birlikte bir amber içinde bulunan ve 20 milyon yıllık olduğu tespit edilen örümcek fosili de 2000'li yılların en önemli keşiflerindendir. Manchester Üniversitesi'nden yapılan açıklamada 4 cm uzunluğunda ve 2 cm eninde olan canlının 20 milyon yıl önceki halinin, günümüz örümceklerinden hiçbir fark göstermeden reçine içinde saklanmış olduğu bildirilmiştir. Örümceğin kendi kalıntısı ile birlikte kan örneğinin de, bu canlının DNA yapısının tespit edilmesini sağlaması umulmaktadır.35 Ancak şu bir gerçektir ki, söz konusu örümcek fosili, bulunan tek örnek değildir. Yapılan kazılarla ortaya çıkarılmış ve yüz milyonlarca yıl öncesine ait örümcek fosilleri mevcuttur ve bunlar dünyanın çeşitli ülkelerinde müzelerde sergilenmektedir. Bilinen en eski ve en eksiksiz su örümceği fosili, günümüzden 425 milyon yıl öncesine aittir ve bu canlıların milyonlarca yıldan beri değişmeden kaldıklarının önemli bir delilidir.36 Yeryüzü, örümcek gibi milyonlarca yıl öncesinden kalan, günümüz canlılarının ve soyu tükenmiş diğerlerinin sayısız fosil örneğini barındırmaktadır. Bu kitapla gözler önüne serilen fosiller, çeşitli müzelerde saklanan milyonlarca örnekten sadece birkaçıdır.

YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ REDDEDİYOR

Evrimci *New Scientist* dergisi, yaşayan fosiller gerçeği karşısında evrimcilerin çelişkilerini şu şekilde açıklamıştır:

Bazı biyologlar, muhtemel değişikliklerdeki tehlikeleri göz önüne alarak, hiçbir şekilde evrim gerçekleşmemesinden dolayı şaşırıyorlar. 'Gerçek şu; organizmalar öylesine kompleks ki, her şeyi bir enkaza çevirmeden tek bir şeyi değiştirmek oldukça zor' diyor (Yale Üniversitesi'nden evrimci paleontolog Elizabeth) Vrba. Ancak bizim mükemmel şekilde sağ kalan canlılarımızın neden milyonlarca yıl boyunca değişmeden kaldıklarını anlatmak oldukça zor.37

Bu somut gerçeğin açıklanması elbette evrimciler açısından zordur. Çünkü onlar, buna evrim teorisinin içinde bir açıklama ararlar. Oysa yaşayan fosiller, canlıların aşamalarla birbirlerinden türemediklerini, hiçbir şekilde evrimleşmediklerini gözler önüne sermektedir. Fosil kayıtları, ara geçiş formlarının hiçbir örneğini vermemektedir. Canlılar, milyonlarca yıl boyunca değişmeden kalmışlar, şu anki anatomik yapıları nasılsa, o dönemde de aynı anatomik yapılarıyla var olmuşlardır. Fosil kayıtları, bunu gösteren hayvan ve bitki örnekleriyle neredeyse tamamlanmış durumdadır ve evrimi kesin ve bilimsel olarak yalanlamaktadır.

Evrimci Niles Eldredge, evrimin çözemediği sayısız sırdan bir tanesini oluşturan yaşayan fosiller konusuyla ilgili hiçbir açıklamalarının olmadığını şöyle itiraf eder:

Yaşayan bir organizma ile onun uzak jeolojik geçmişteki fosilleşmiş ataları arasında karşılaştırabileceğimiz herhangi bir parça üzerinde neredeyse hiçbir değişiklik yok gibi görünmektedir. Yaşayan fosiller, evrimsel durağanlık fikrinin uç derecede somut örnekleridir... Yaşayan fosillerin sırrını tam anlamıyla çözemedik.38

Fransa'nın en ünlü zooloğlarından, 35 ciltlik *Traité de Zoologie* (Zoolojinin Anlaşması) ansiklopedisinin editörü ve Fransız Bilimler Akademisi'nin (Académie des Sciences) eski başkanı Pierre-Paul Grassé ise, *Evolution of Living Organisms* (Canlı Organizmaların Evrimi) adlı kitabının "Evrim ve Doğal Seleksiyon" bölümünü şöyle bitirir:

J. Huxley ve diğer biyologların, evrimin, doğal seleksiyon mekanizması aracılığıyla işlediği teorisi, demografik gerçeklerin, genotiplerin bölgesel dalgalanması ve coğrafi dağılımların bir gözleminden başka bir şey değildir. Çoğunlukla ele alınan türler, on binlerce sene hiç değişmeden kalmaktadır. Koşullara bağlı olarak meydana gelen dalgalanmalar, genlerin önceden değişmesiyle beraber ele alındığında, **evrime delil olarak kullanılamaz;** ve **bunun en güzel delili de milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramayan yaşayan fosillerdir.39**

Yaşayan fosiller ve fosil kayıtlarındaki durağanlık, ne Darwin döneminde açıklanabilmiştir ne de bundan sonra açıklanabilir durumdadır. Darwin'in evrim teorisini, şekilden şekle sokarak günümüz bilimsel bulgularına uyarlamaya çalışan

evrimci bilim adamları da bu gerçeği, artık istemeseler de kabul etmiş durumdadırlar. Bilimsel verilerin ve fosil kayıtlarının ortaya çıkardıkları gerçekler, tıpkı 150 yıl önce Darwin'in itiraf ettiği gibi, günümüzde de evrim teorisinin her türlü versiyonu ile çelişmektedir:

Bu kitapta, gerçeklerin delil gösterilemeyeceği bir nokta olduğunu biliyorum. Bu nokta, genellikle benim vardığım sonuçlardan tamamen ters sonuçlar ortaya çıkarmaktadır. Adil bir sonuç, ancak her problemin her iki yönünün gerçeklerini tam olarak açıklamak ve tartmak ile sağlanabilir. Ama burada bunu yapmak mümkün değildir.40

Darwin bu sözlerle, iddiasının gerçeklerle bağdaşmadığını ve bu nedenle de gerçekleri görmezden geldiğini, çekinmeden dile getirmektedir. Günümüzde, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gerçeğe rağmen evrim teorisini savunanların içinde bulunduğu durum da budur. Körü körüne Darwin'in izinden gitmeye devam etmekte ve gerçeklere yüz çevirmektedirler. Ancak bu yalnızca kısa süreli bir aldatmacadır. Gerçekler, artık Darwin dönemindekinden daha açık ve daha fazla saptanabilir durumdadır. Gerçekleri gören ve gerçekleri tercih eden insanların sayısı artmakta, hikayelere inanıp bunları sorgulamayan insanların sayısı oldukça azalmaktadır. Gerçekler, artık Darwin döneminde olduğu gibi gizlenebilir ve ihmal edilebilir durumda değildir. Genetik, mikrobiyoloji, paleontoloji, jeoloji ve diğer tüm bilim dalları, Darwin'in ve Darwin destekçilerinin hiç istemediği ve belki de hiç beklemedikleri bir gerçeği sürekli olarak ortaya çıkarmaktadır. Ve bu gerçek, Yaratılış Gerçeğidir.

İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta Kendisi'dir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür.

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, herşeyden haberdardır.

Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dır, övülmeye layık olandır.

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir.

Sizi diri tutan, sonra öldürecek, sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (Hac Suresi, 62-66)

SONUÇ

Gazete ve dergilerde zaman zaman haber olarak verilir: "200 milyon yıllık sivrisinek fosili bulundu!", "30 milyon yıllık kertenkele fosiline rastlandı"... Bu tarz haberleri okuyanlar, kimi zaman bu fosillerin ayrıcalıklı ve eşine az rastlanır olduğunu düşünebilirler. Ama bu hatalı bir bilgidir.

Yeryüzünün büyük bir kısmı, günümüz canlılarının milyonlarca yıllık fosil örnekleri ile doludur. Bunların çok büyük bir kısmı ele geçirilmiştir ve paleontologlar kazıp araştırdıkları her yerde, kusursuz donanımlarıyla günümüz canlılarının fosil örneklerine halen rastlamaktadırlar. Bunların tümü ülkelerin müzelerinde tutulmaktadır. Milyonlarca yıllık örümcek, karınca, sinek, akrep, yengeç, kurbağa ve daha pek çok soyu tükenmiş veya tükenmemiş canlı fosili, hatta amber içinde tüm detaylarıyla saklı kalmış örneklerin binlerce hatta yüz binlercesi, müzelerde yer almaktadır. Ancak bunların sayıca çokluğu kitaplara ve gazetelere pek yansıtılmaz, bilimsel dergi, forum ve söyleşilere konu olmazlar.

Peki bunun nedeni nedir?

Bunun nedeni, bulunan her fosilin, evrimi yıkan bir delil olmasıdır. Bulunan her bir yaşayan fosil örneği, Darwinistlerin yaşamlarını adadıkları sahte teoriyi yok edecek güçtedir. Bu nedenle söz konusu fosillerin bir kısmı evrimcilerce gizli tutulmaya çalışılmıştır.

Tam 70 yıl boyunca Smithsonian Institution'da gizlenen Kambriyen canlılarının, bir başka deyişle dünya tarihinin en eski kompleks canlılarının fosilleri, bu konuda önemli bir örnektir. Charles Doolittle Walcott, ABD'nin ünlü müzelerinden Smithsonian Institution'da görevli yönetici (1907-1927) ve bir paleontologdu. Kanada'nın Rocky Dağları civarındaki Burgess bölgesinde fosil araştırmalarına başladı. 31 Ağustos 1909 günü, Walcott, paleontoloji tarihinin en büyük bulgularından birini ele geçirdi: 530 milyon yıl öncesinde yaşanmış Kambriyen dönemine ait ilk fosiller...

Walcott topladığı fosillerin hangi filumlara ait olduğuna baktığında çok şaşırdı. Çünkü bulduğu fosil tabakası çok eskiydi ve bundan daha eski tabakalarda kayda değer bir yaşama rastlanmamıştı; ama bu tabakada bilinen filumların neredeyse tamamına ait canlılar vardı. Dahası hiç bilinmeyen filumlara ait fosiller de bulmuştu. Bu, hayvanlar alemindeki tüm vücut yapılarının aynı jeolojik devirde, bir arada ortaya çıktıklarını gösteriyordu.

Bu ise Darwin'in teorisi için yıkıcı bir darbe oluşturuyordu. Çünkü Darwin canlıların yavaş yavaş dallanan bir ağacın kolları gibi geliştiğini ileri sürmüştü. Darwin'in kurguladığı evrim ağacına göre, önce türler belirmeli, ardından yeryüzünde tek bir filum olmalı, sonra uzun zaman dilimleri içinde farklı filumlar yavaş yavaş ortaya çıkmalıydı. Oysa Walcott, günümüzden yaklaşık 530 milyon yıl önce, günümüzde var olan tüm filumların, hatta daha da fazlasının aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını

gösteren kanıtlarla yüz yüzeydi. Bu, türlerden başlayarak uzun zaman dilimlerinde kademelerle filumların oluştuğunu varsayan hayali "evrim ağacı"nı tamamen ortadan kaldırmaktaydı. Canlı tarihinin daha en başında tüm türleri kapsayan kompleks özellikler, toplam 50 ayrı filumu temsil eden birbirinden kompleks fosil örnekleriyle en mükemmel şekilde sergilenmişti.

Kademeli evrim safsatasını tümüyle ortadan kaldıran yaklaşık 530 milyon yıllık bu fosiller, ancak 70 yıl sonra gizlendikleri yerden çıkarılmış ve dünyaya tanıtılmıştır. Çünkü Walcott, elde ettiği fosilleri bilim dünyasına açmak yerine, gizlemeye karar vermiştir.

Smithsonian Müzesi'nin müdürü olan Walcott koyu bir Darwinistti. Evrim teorisine göre bu denli eski kayalarda, nispeten basit yapıda fosillerin bulunması beklenirdi. Oysa bulduğu fosillerin komplekslik açısından günümüzde yaşamakta olan yengeç, deniz yıldızı, solucan gibi canlılardan hiçbir farkı yoktu. Darwinistler açısından işin en endişe verici yanı ise Burgess Shale'de de, daha eski kayalarda da bu canlıların atası olabilecek hiçbir fosil örneğinin bulunamamış olmasıydı.

Bu açmazlarla karşılaşan Walcott, elde ettiği fosillerin evrim teorisine büyük bir sorun oluşturacağından emin olduğu için, bunları açıklamak yerine, çektiği bazı fotoğrafları, birtakım notlarla birlikte Smithsonian Institution'a yolladı. Fosiller burada yetmiş yıl kadar unutulacakları çekmecelere kilitlendiler. Burgess Shale fosillerinin gün ışığına çıkması, ancak 1985 yılında, müzenin arşivlerinin yeniden incelenmesi sayesinde oldu. İsrailli bilim adamı Gerald Schroeder bu konuda şu yorumu yapar:

Eğer Walcott isteseydi, fosiller üzerinde çalışmak üzere bir ordu dolusu öğrenciyi görevlendirebilirdi. Ama evrim gemisini batırmamayı tercih etti. Bugün Kambriyen Devri fosilleri Çin'de, Afrika'da, İngiliz Adaları'nda, İsveç'te ayrıca Grönland'da da bulunmuş durumdadır. (Kambriyen Devrindeki) Patlama, dünya çapında yaşanmış bir olaydır. Ama bu olağanüstü patlamanın doğasını tartışmak mümkün olmadan önce, bilgi gizlenmiştir.41

Evrimin geçersiz bir teori olduğunu kesin olarak ortaya çıkaran bu fosiller, halen evrimcilerin tam anlamıyla açıklamasız kaldıkları ve teori için en büyük zorluklardan biri olarak gösterdikleri kusursuz birer yaratılış delilidirler.

Evrim teorisi, tarihinde, insan kafatasına maymun çenesinin yapıştırıldığı, tek bir domuz dişi fosilinden maymun-adamların hayali sosyal yaşamlarını gösteren rekonstrüksiyonlarının yapıldığı, dinozor fosillerine tüy eklendiği, sayısız sahtekarlık örneği ile doludur. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*, Araştırma Yayıncılık; Harun Yahya, *Evrim Aldatmacası*, Araştırma Yayıncılık) Bilimsel delillerle değil, ideolojik olarak ayakta tutulmaya çalışılan bu teorinin takipçileri, iddialarını destekleyecek sahte ara-fosil örnekleri oluşturmaktan çekinmemiş, teoriyi tümden rafa kaldıracak olan kompleks canlıların yüz milyonlarca yıllık fosillerini de saklama ihtiyacı duymuşlardır. Zaman içinde bu gizliliğin ne derece mantıksız olduğu anlaşılmaya başlanmış, yeryüzü katmanları bu fosil örnekleri ile dolu olduğu için fosillerin bir kısmı yavaş yavaş ortaya

çıkarılmıştır. Ancak yine de bu aldatmaca, günümüzde halen devam etmekte, müzelerde saklı yaşayan fosil örneklerinin bir kısmı, büyük bir sessizlik içinde gizlenmektedir. Müzelerdeki bu örneklerin tamamı insanların bilgisine sunulsa, gerçeklerin ne olduğu anlaşılacaktır. Ancak çoğu bilim adamı, evrim teorisini kökten ortadan kaldıracak böyle bir girişime cesaret edememektedir.

Bu kitap ile, sizlere milyonlarca yıllık yaşayan fosillerin küçük bir bölümünü sunuyoruz. Buradaki amaç, yeryüzünde bir evrim sürecinin yaşanmadığını açıkça göstermek, canlıların, milyonlarca yıl önce de bugün olduğu gibi kusursuz özelliklerle donatılmış olduklarını yani yoktan yaratılmış olduklarını kanıtlamak ve evrimin, delilleri gizleme yöntemi ile yalnızca insanları aldatarak ayakta tutulmaya çalışılan sahte bir teori olduğunu gözler önüne serebilmektir. Bilimsel delilleri gizleyen, bilimselliği sahtekarlık ve aldatmaca ile sağlamaya çalışan bir teori, zaten kendi geçersizliğini ilan etmiştir. Evrimciler de açıkça bilmektedirler ki, ele geçen tüm bilimsel deliller, "evrim süreci" iddiasının yalnızca bir masaldan ibaret olduğunu göstermiştir. Yaşayan fosiller; bu canlıları, milyonlarca yıl önce yaratmış ve günümüze kadar en mükemmel şekilleriyle korumuş, tüm varlıkların Yaratıcısı ve Hakimi olan Allah'ın eseridirler. Tarih boyunca Darwinistlerin tüm korkuları, bu açık gerçeğin gözler önüne serilmesi olmuştur. Ama artık, bu açık ve tartışmasız gerçek tam anlamıyla gözler önündedir ve Darwinistlerin buna karşı gösterdikleri tüm çabalar boşa çıkmıştır. Hak olan karşısında batıl tamamen ortadan kalkmış ve Alemlerin Rabbi olan Allah, büyüklüğünü ve yüce kudretini bir kez daha en mükemmel şekli ile sergilemiştir:

Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık. Eğer bir 'oyun ve oyalanma' edinmek isteseydik, bunu, Kendi Katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık. Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 16-18)

DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "tasarım" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.42

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı

hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.43

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.44

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.45

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı.46

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın

kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.47

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.48

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.49

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.50

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.51

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.52

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci

sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.53

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.54

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.55

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.56

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.57

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.58

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.59

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve

evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü

körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.60

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine

engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerde de, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayette de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.61

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1 Robert L. Carroll, *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*, Cambridge University Press, 1997, s. 9
2. Pierre Grassé, *Evolution of Living Organisms*. New York, Academic Press, 1977, s. 82
3. Charles Darwin, *The Origin of Species*, 1 b., s.179
4. Charles Darwin, *The Origin of Species*, 1 b., s.172
5. Duane T.Gish, *Evolution: Fossils Still Say* No, CA, 1995, s.41.
6. David Day, *Vanished Species*, Gallery Books, New York, 1989.
7. T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", *Science Progress*, vol. 48, January 1960, s.1
8. N. Eldredge and I. Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s.59
9. R. Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, s. 45
10. *Science*, July 17, 1981, s. 289
11. N. Eldredge ve I. Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
12. S. M. Stanley, T*he New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species*, Basic Books Inc. Publishers, N.Y., 1981, s.71
13. http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html
14. http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html
15. http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html
16. http://www.bible.ca/tracks/fossil-record.htm
17. Evrimin Çıkmaz Sokakları: Yaşayan Fosiller, *Focus*, Nisan 2003
18. Evrimin Çıkmaz Sokakları: Yaşayan Fosiller, *Focus*, Nisan 2003
19. http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html
20. http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm
21. Jean-Jacques Hublin, *The Hamlyn Encyclopædia of Prehistoric Animals*, New York: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1984, s. 120
22. *Bilim ve Teknik* Dergisi, Kasım 1998, Sayı 372, s. 21; http://www.cnn.com/TECH/ Science /9809/23/living.fossil/index.html
23. http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm
24. http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html
25. http://school.discovery.com/lessonplans/programs/livingfossils/
26. http://www.insectia.com/beta/e/iv_c202015.html
27. Boyce Rensberger, Houston Chronicle, 5 Kasım 1980, Bölüm 4, s. 15
28. Colin Patterson, Harper's, Şubat 1984, s. 60
29. http://school.discovery.com/lessonplans/programs/livingfossils/
30. http://www.answersingenesis.org/creation/v22/i2/living_fossil.asp

31. http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg16422094.900
32. http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm
33. http://www.straight-talk.net/evolution/living.htm
34. http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html
35. http://news.bbc.co.uk/1/hi/england/manchester/4296398.stm
36. http://www.nature.com/nature/journal/v431/n7011/full/nature02928.html - *Nature* 431, 978-980 (21 October 2004)
37. http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg16422094.900
38. http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html
39. Phillip E. Johnson, *Darwin On Trial*, Intervarsity Press, Illinois, 1993, p. 27
40. http://www.arn.org/docs/abstasis.htm (Charles Darwin, *The Origin of Species*, 1859)
41. Gerald Schroeder, *"Evolution: Rationality vs. Randomness"*, http://www.geraldschroeder.com/evolution.html

EVRİM:
42. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
43. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), sf.196
44. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, sf. 1328-1330
45. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, sf. 7
46. Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, sf. 40
47. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, sf. 78
48. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 189
49. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, sf. 184
50. B. G. Ranganathan, *Origins?,* Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
51. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sf. 179
52. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, sf. 133
53. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial,* New York: Pantheon Books, 1983. sf. 197
54. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, sf. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature,* c. 258, sf. 389
55. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American,* Aralık 1992

56. Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, sf. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sf. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, sf. 272
57. *Time,* Kasım 1996
58. S. J. Gould, *Natural History,* c. 85, 1976, sf. 30
59. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, sf. 19
60. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak 1997, sf. 28
61. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, sf.43